

Klaagliederen toch een prachtig boek

Klaagliederen 1:1 begint met het woord "Hoe" van de regel: *Hoe eenzaam zit zij neer, die stad, eens zo dichtbevolkt.*"

In de Hebreeuwse Bijbel heet dit boek dan ook niet "Klaagliederen" maar "Eka" en dat betekent: Hoe. "Hoe eenzaam zit zij neer, die stad, eens zo dichtbevolkt."

In vers 1 wordt trouwens drie keer het heden gesteld tegenover het verleden:

Het heden over de stad Jeruzalem: *Hoe eenzaam zit zij neer.*
En het verleden van Jeruzalem: *Die stad, eens zo dichtbevolkt.*

Heden - de stad Jeruzalem: *Als een weduwe is zij geworden.* En in het verleden: *Zij die groot was onder de heidenvolken.* (denk aan de tijd van David en Salomo).

In het verleden was Jeruzalem als een vorstin onder de gewes-

ten. *Een vorstin onder de gewesten.* En in het heden door de inname van Babyloniërs: *Is verplicht tot herendienst.*

Maar niet alleen hoofdstuk 1:1 begint met "Hoe" maar ook 2:1

Hoe heeft de Heere in Zijn toorn, de dochter van Sion in wolken gehuld.

En 4:1 "Hoe is het goud donker geworden; het goede, fijne goud veranderd!"

Na de inname en beroving door de Babyloniërs volgden economische slechte tijden in Israël.

Later gebruikten de rabijnen de naam "Klaagliederen". Het boek Klaagliederen bestaat uit vijf klaagzangen, die samenvallen met de vijf hoofdstukken.

Die klaagzangen hebben een bijzondere, dichterlijke vorm.

De verzen beginnen namelijk met de letters van het Hebreeuwse alfabet in de gebruikelijke volgorde, zoals ongeveer

bij ons in het versje: A is een aapje, dat eet uit zijn poot. B is de bakker, die bakt voor ons brood.

De aanleiding van deze klagen is de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 587 voor Christus door de Babyloniërs.

Temidden van de ellende dat het volk Israël overkomt, breekt het licht door in Klaagl. 3:22 waar staat:

Het is de goedertierenheid van de Heere, dat wij niet omgekomen zijn, dat Zijn barmhartigheid niet opgehouden is! Nieuw zijn ze, elke morgen; groot is Uw trouw!

Zijn barmhartigheid houdt niet op; ze blijft doorgaan en die barmhartigheden zijn elke morgen nieuw.

Er is een lied met de volgende woorden:

God blijft voor u zorgen, goed is de Heer. En bij elke morgen, keert Zijn goedheid weer.

Het volk Israël had gezondigd, en toen kwam er ellende op hun wegen. Maar het had veel erger kunnen zijn: als ze namelijk waren omgekomen.

In alles waren daar toch steeds weer zijn barmhartigheden, die niet ophielden. Die barmhartigheden verpakten zich telkens in een andere vorm. Elke dag weer anders en nieuw.

Zijn barmhartigheid is niet opgehouden! Nieuw zijn ze, elke morgen..

En dan eindigt deze hoopvolle tekst met de woorden: Groot is Uw trouw.

Zo mogen wij weer elke dag in een andere vorm Gods barmhartigheid ervaren. En ook mogen we ervaren dat Zijn trouw groot is.

In Psalm 117 staat dat de trouw van de Heere tot in eeuwigheid is.

Dan gaan we naar de verzen in 3:25 t/m 27 waar drie keer het

woordje "Goed" genoemd wordt.

25 Goed is de HEERE voor wie Hem verwacht, voor de ziel die Hem zoekt.

In vers 25 wordt omschreven voor wie God goed is. Hij is goed voor wie het van Hem verwachten; die hun vertrouwen op Hem gesteld hebben. En God is goed voor de ziel die Hem zoekt.

Het behaagt de Heere als wij Hem zoeken. Dan zullen wij Zijn goedheid ervaren. Het is een duidelijke belofte: De Heere is goed voor de ziel, die Hem zoekt.

En dat het tweede vers dat begint met "Goed".

26 Goed is het te hopen en stil te wachten op het heil van de HEERE.

Er zijn dingen, waar wij op moeten wachten. Alle verhoring van het gebed komt niet ineens. Onze sterkte is juist de stilheid: Geen geklaag, geen woorden

van ongeloof maar in stilheid wachten.

27 Goed is het voor een man, als hij een juk draagt in zijn jeugd.

Nu gaan we naar een ander woord in Klaagliederen. Daar wordt inderdaad het werkwoord "klagen" genoemd. Het staat in Klaagl. 3:38 en verder:

38 Komt niet uit de mond van de Allerhoogste voort het kwade en het goede?

39 Wat klaagt dan een mens die leeft? Laat ieder klagen over zijn zonden!

Wij weten dat alles onder Gods bewind staat en wat Israël overkwam, ten diepste uit Gods hand kwam.

Ze werden door de Babyloniërs verdreven uit Israël en weggevoerd naar Babel. Jeruzalem werd verwoest.

Maar waarom hadden ze het niet goed? Het kwam door hun zonden. En daarom staat hier:

Wat klaagt dan een mens die leeft? Laat ieder klagen over zijn zonden!

Daarom staat er ook zo mooi in vers 40:

Laten wij onze wegen onderzoeken en doorzoeken, en laten wij terugkeren tot de HEERE!

Dan zullen we zien, dat het niet aan hem, haar of aan de Heere ligt, maar aan onszelf. Maar als we ons "beker" komt er rust.

Nu gaan we naar een bijzonder woord uit Klaagl. 1:4 waar staat:

4 De wegen van Sion treuren, ze zijn zonder feestgangers.

De wegen naar Sion worden hier met een ziel voorgesteld. Men kan immers pas treuren als men een ziel heeft. Maar dat hoort bij deze klaagzang.

De dichter heeft verdriet want eens waren deze wegen naar Jeruzalem overvol met pelgrims, die de grote feesten in Jeruzalem kwamen vieren.

Maar wij mogen het verdriet van de dichter wegnemen omdat wij met een blijmoedig hart mogen zingen, dat we naar het hemelse Sion trekken.

Wij mogen nu die feestgangers zijn, die naar het hemelse Sion trekken.

Wij trekken op naar Sion, de stad van de levende God. Dat is het hemelse Jeruzalem met zijn tienduizendtallen van engelen.

Laten we blijmoedig de wegen naar Sion bewandelen. Wij zijn feestgangers; wij zijn pelgrims. En onderweg zingen wij.

Als er geen feestgangers zijn, dan treuren de wegen naar Sion. Maar wij mogen door genade die feestgangers zijn.

Het boek "Klaagliederen" werd met de volgorde van het alfabet geschreven en daarmee wilde de dichter op een perfecte wijze het leed, het berouw en de hoop uitzingen in een klaaglied.

*Goed is de Here voor wie Hem
verwachten, voor de ziel die
Hem zoekt! (Klaagl. 3:26)*